

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Aula Religiosos viros non dece[n]t.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

videret immerentem hominem tam dure tractari, quam vt culpam in odium, & inuidiam domesticorum conferret. Tum Canisius grauem, ac sapientem disputationem ingressus, palam ostendit, quàm nihil bonæ frugis Aulæ vsus tantus Confessario ipsi, nec socio, nec aulicis, nec aliorum denique cuiquam afferret. De veneratione, & obseruantia, quæ sacris viris debetur, Aulicos multum remittere: mortales alios ex quibus, tam multos societati Satan æmulos, & obtrectatores vbique conciliet, existimare nos Magnatum affectatores, & negotiorum publicorum captatores esse: ipsos quoque sapientes offendi, quod ne quicquam tandiu foueri hominem, delicateque ali, ac subinde venanti etiam Principi adesse pateremur: ipsum verò, & socium paulatim degenerare ab religiosa professione in aulicam. Denique rem cum societatis more, legibusque pugnare. Itaque id exempli aditum non nullis ad licentiam pandere, vt cogitent aliquando sibi quoque permitti posse, vt religiosam disciplinam cum deliciis Aulæ commutent: aliis indignationem aduersus homines tales accendere, vnde mutua caritas læderetur. Scire se Principem toti societati

*Aula Religio-
sus viros non
decent.*

optimè velle; quare pro sua clementia prouidendum esse, ne communi eius bono priuatam hominis causam anteferet. Tentari perniciosius nihil posse in Religiosorum familiis, quam vt obedientia, & Præsidium administratio conuelleretur. Hæc vincula, hos neruos sacrarum esse huiusmodi rerum publicarum, qui si laxarentur, dissolui totum corpus, & membra dissipari necesse esse. Ordinis ergo sibi addictissimi patrociniū fusciperet, ac Præsidium tueretur autoritatem. Frustra ipsos Principes, nisi conseruetur familiaris disciplina in Coenobiis, vtilis inde operarios desideraturos. Fideret Præpositis, persuaderetq; sibi nihil ipsos malle, quàm tanto Patrono in omnes partes factum satis: nec quenquam clarius, quam ipsos habere notam cuiusque sociorum, spectatamq; facultatem: nec nisi virum quàm accommodatissimum ipsius obsequiis tradituros. Hanc esse viam rectam conscientiae regendæ: alioqui Principis ipsius dignitatem agi, velut ex Iesuitæ vnus consilio se, suosque regat, & statuatur omnia. Ad extremum grauem hanc molestiam Præposito Generali adimeret, quæ intolerabilis mox futura esset, si videre cogereetur vnumquēpiam de suis

suis bonitate, gratiaque Principis ad professionis suæ neglectum, & ad contumaciæ integumentū abuti. Hæc omnia permiscens cum grauitate modestiam, summamque obseruantiam, ac verecundiam cum simplici libertate sic egit, vt sapiens Princeps disputationem omnem probarit, se seque societati placarit: tum demum permiserit, egeritque, vt Confessarius in Collegio versaretur ex norma communi. Illud quoque extitit ex eo conatu pretium, quod cum initio Dynasta idē viros ex Aula præstantes ad Canisium allegasset, qui eius animum expugnarent, & ad fauorē Confessarij detorquerent, ipse contra eos facile ad suas partes adduxit. Adeò vt ipsimet plane Domino demonstrarint id vrgere Patres, quod instituto, ordinique suo, quod probabili ad vulgus exemplo planè necessarium foret, vt ab Aulis procul abessent, & aduocati referrent illico pedem, ne alioquin naufragium Spiritus multo citius ipsi facerent, quam aulicos Christo piscarentur: quod manifestis multorum documentis videre esset. Valuerūt hæc veritatis testimonia eo magis, quo sinceriora visa sunt, vt ab hominibus profecta Aulæ assuetis, morumque seculi callide peritis.